

Els drets del poble no prescriuen mai

written by Pau Miserachs | 21 de setembre de 2021

Ho va dir Francesc Macià, afegint que els drets dels homes a fer-los prevaldre no prescriuen mai. Macià va dir moltes vegades que som ciutadans d'un poble que ha estat lliure i que ho vol tornar a ser.

Ara que ens diuen que no hi haurà nova reunió de la taula de diàleg si no hi ha algun acord, pensem que el primer acord que s'hauria de prendre és precisament assumir aquestes paraules del president Macià.

Fa anys, com es va veure en la manifestació de 1976 a Barcelona, es feia evident la solució autonòmica recuperant dels principis autonòmics de l'Estatut de 1932. Aquesta realitat va ser el principal punt de trobada de l'exili i de l'interior de cara a potenciar la transició democràtica amb la sortida de la dictadura.

En cap moment es va acceptar la definició d'Espanya com a nació de nacions, perquè la Constitució de 1979 va plantejar una nació única i tampoc va arrelar en la consciència dels sectors nacionalistes catalans.

Tampoc el PP acceptava aquesta definició d'Espanya, perquè no era sensible al pluralisme tot i que a Catalunya l'hegemonia política i parlamentària va ser conduïda per CDC durant 23 anys des de 1980, que va desenvolupar un esperit nacionalista democràtic que avui és el motor polític de cara a la independència que desitgen assolir els catalans.

El 2017, el poble català va voler exercir el dret a ser lliure, ja que no podien més amb la "nación indivisible" que es confonia amb l'Estat. Tampoc es va plantejar, qui governava el regne d'Espanya, fer una reforma constitucional de manera

que les nacions reals poguessin conviure sota un mateix Estat com passa fins ara al Regne Unit.

El govern del PP, amb el suport socialista, el mateix 2017 es va llançar contra Catalunya plantejant la intervenció total de Catalunya fent inviable per la força la voluntat democràtica del poble català expressada a les urnes el 1r d'octubre, i inicià l'Estat una repressió antiindependentista sense precedents en un Estat que es diu democràtic.

Els pactes de la transició i la paciència i tolerància dels demòcrates que van haver d'entendre's amb els franquistes reconvertits no poden seguir més en la indefinició de moltes solucions adoptades el 1978 amb un règim democràtic que encara és feble i en molts casos s'ha mostrat regressiu.

El regne d'Espanya sap perfectament que els drets dels pobles no prescriuen, però l'objectiu és precisament impedir que es realitzin. Per aquesta raó la taula de diàleg s'ha convertit en un parany dilatori d'allò que un dia o altre haurà de ser, com deia el president Francesc Macià.